

Oana

foto: Dragoș Cristescu

Fata lui Amza Pellea, Oana, a crescut și a devenit o femeie în toată firea. Și actriță. Trăsăturile ezitante ale adolescenței s-au topit în desenul energetic al unei feminități explicite, toride, copleșite de excesele pasiunii. Un fel anume de a asculta vocea interioară modelează dialogul intens al Mașei cu Verșinin (*Trei surori*); o prezență poate reală, poate imaginată motivează drama lui Caligula; trăirea patetică a Vetei (*O noapte furtunoasă*) anulează distanța socială și temporală. În climatul comediei, este evidentă elaborarea, talentul de a construi expresiv, de a folosi toate accentele transmise de tradiție pentru prezentul inedit al personajului.

În ipostază managerială, pe teritoriul asumării experienței artistice, Oana Pellea se avântă curajos în explorarea posibilităților oferite de nisipurile mișcătoare ale proiectelor teatrale. Misterului prezenței scenice i se adaugă discursul explicit, poate și necesar, agresiv. Combinația nu este lipsită de riscuri și, probabil, actrița va suferi din cauza managerului. La maturitate, Oana Pellea adaugă feminității dimensiunea luptătoare. Când în partea întâi a spectacolului *Îmblânzirea scorpiei* intră în scenă agitând o pușcă, efectul depășește semnificația rolului. Obiectul de recuzită teatrală s-ar potrivi interviurilor din viața reală. Nemulțumiții așteaptă îmblânzirea din partea a doua.

Magdalena Boiangiu

